

Универзитет у Београду
Филолошки факултет

Београд, _____ (датум)

**ИЗВЕШТАЈ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ, КАНДИДАТА И МЕНТОРА
ЗА ИЗРАДУ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ**

I - ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

1. Орган који је именовао Комисију:

Наставно-научно веће Филолошког факултета Универзитета у Београду донело је Одлуку о образовању Комисије за одобрење теме за израду докторске дисертације коју је кандидаткиња мр Александра Радовановић пријавила под насловом „Модална значења средстава за изражавање футуралности у енглеском и српском језику“

2. Састав Комисије

- 1) др Ивана Трбојевић Милошевић, доцент, ужа научна област Англистика , Филолошки факултет Универзитета у Београду, Катедра за англистику.
- 2) др Катарина Расулић, доцент, ужа научна област Англистика , Филолошки факултет Универзитета у Београду, Катедра за англистику
- 3) др Рајна Драгићевић, редовни професор, ужа научна област Србистика , Филолошки факултет Универзитета у Београду

II - БИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

Александра Радовановић рођена је 16. новембра 1976. године у Крушевцу. Основну школу и гимназију завршила је у Врњачкој Бањи, као носилац Вукове дипломе, након чега је уписала Филолошки факултет Универзитета у Приштини, смер Енглески језик и књижевност, где је 1999. године дипломирала. Октобра исте године уписала је постдипломске студије на Филолошком факултету Универзитета у Београду, смер наука о језику – енглески језик. У октобру 2008. године стекла је звање магистра филолошких наука одбранивши магстарску тезу под насловом „Изражавање динамичке модалности у енглеском и српском језику“, пред трочланом комисијом у саставу доц. др Ивана Трбојевић-Милошевић (ментор), проф. др Живојин Станојчић и проф. др Јелисавета Милојевић. Од 1999. до 2013. године радила је као наставник енглеског језика у Гимназији у Врњачкој Бањи. На овом радном месту обављала је и послове одељењског старешине, ментора наставницима приправницима, учествовала у креирању пројеката из области унапређења наставе одобрених од стране Министарства просвете и била учесник бројних семинара. За сталног судског тумача при Окружном суду у Краљеву изабрана је 2005. године. Од августа 2013. године

запослена је на Факултету за хотелијерство и туризам у Брњачкој Бањи Универзитета у Крагујевцу, у звању наставника страног језика за енглески језик.

У главне области научног интересовања спадају компаративне лингвистике и методике наставе страног језика. До сада је објавила четири рада из ових области у категорисаним научним часописима и била учесник две међународне конференције.

III - БИБЛИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

Радови објављени у часописима

- Радовановић, А. (2012). Динамички модали *must* и *have (got) to* у енглеском језику и њихови еквиваленти у српском језику. *Наслеђе*. Вол. 22. ФИЛУМ. Крагујевац. 239-247. [811.111'367.625:811.163.41'367.625] [ISSN 1820-1768]
- Радовановић, А. (2012). Импликације теорије вишеструке интелигенције у настави страног језика. *Иновације у настави*. XXV. Учитељски факултет. Београд. 130-134. [ISSN 0352-2334 UDC 159.922.7-056.31]
- Радовановић, А. (2012). На маргинама модалности: глагол *ought to* у енглеском језику и његови еквиваленти у српском језику. *Узданица*. IX/2. Факултет педагошких наука. Јагодина. 145-157. [ISSN 1451-673X UDK 811.111'367.625; ID BROJ: 195344908]
- Radovanović, A. (2012). Dvostruki modali u primerima britanskog engleskog jezika. *Zbornik za jezike i književnost Filozofskog fakulteta u Novom Sadu*. Knjiga 2. 123-137. [ISSN 2217-7221 UDC 811.111'367.625]

Саопштења са научних скупова штампана у целини

- Radovanović, A. (2013). introducing ESP in GE Classroom: Reasons and Implications. In: *Proceedings of the 1st International Conference on Teaching English for Specific Purposes. Faculty of Electronic Engineering*. University of Niš. Serbia. pp. 320-326 [ISBN:978-86-6125-080-4]
- Pešić, D., Radovanović, A. (2014), The Changing Face of ESP Instruction at the Studies of Tourism. 1st International Conference 'Higher Education in Function of Sustainable Development of Tourism in Serbia and Western Balkans', Paper Proceedings, p. 411-420.

Остало

- Превод туристичке брошуре Tourist guide to Vrnjačka Banja Spa, 2006, ТЦИ, Врњачка Бања (поново штампано 2007, 2008, 2009 и 2010.)
- Radovanović, A. (2012) Upotreba maternjeg jezika u nastavi stranog jezika, Didaktički putokazi, 63. Pedagoški zavod i Pedagoški fakultet u Zenici, str. 51-54.
- Радовановић, А. (2008) Мотивисаност као фактор успешног учења, Просветни преглед, бр. 2367. стр. 6-7.
- Радовановић, А. (2008) Интегрисана вештина писања, Просветни преглед, бр. 2371. стр. 8.
- Радовановић, А. (2009) Путоказ за грешке, Просветни преглед, бр. 2398. стр. 4.
- Радовановић, А. (2008) Видео материјал у настави језика, Просветни преглед, бр. 2445. стр. 2.

IV - ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ КАНДИДАТА ДА РАДИ ДИСЕРТАЦИЈУ

На основу увида у биографију и библиографију кандидата, Комисија сматра да кандидаткиња, мр Александра Радовановић испуњава све услове за израду докторске дисертације.

V - ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ПРЕДЛОЖЕНОГ МЕНТОРА

За ментора је предложена др Ивана Трбојевић Милошевић (доцент) Филолошког факултета у Београду, Катедра за англистику, руководилац при изради већег броја успешно одбрањених магистарских радова и доктората као и при изради великог броја дипломских академских радова (мастер). Била је члан у већем броју комисија за преглед, оцену и одбрану магистарских и докторских теза.

Библиографија ментора са најмање 5 јединица релевантних за област из које се ради докторска дисертација.

1. Trbojević-Milošević, I. (2004). *Modalnost, sud, iskaz. Epistemička modalnost u engleskom i srpskom jeziku*. Beograd: Filološki fakultet.
2. Trbojević-Milošević, I. (2009). Crossing boundaries or how similarities can be dangerous. *Acta Universitatis Wratislaviensis, Wroclaw*, No 315, *Anglica Wratislaviensia XLVII*, Wydawnictwo Uniwersytetu Wroclawskiego, 73-80.
3. Trbojević-Milošević, I. (2009). Some contrasts in politeness structure of English and Serbian. In: Kuzniak M., Rozwadowska B. (eds) *PASE Papers 2008: Studies in Language and Methodology of Teaching Foreign Languages*, Wroclaw: Oficyna Wydawnicza ATUT, 177-184.
4. Trbojević-Milošević, I. (2008). Grammar Can Hurt: A Contrastive View of English and Serbian Imperatives. In: Rasulić, K. and I. Trbojević (eds) *ELLSSAC Proceedings - English Language and Literature Studies: Structures across Cultures*, Belgrade: Faculty of Philology, 117-128.
5. Trbojević-Milošević, I. (2006). Speech Act Conditionals in English and Serbian: Avoiding Rudeness or Being Polite. In: Rasulić K. and I. Trbojević-Milošević (eds) *English Language and Literature Studies: Interfaces and Integrations ELLSII75. Volume I*, Belgrade: Faculty of Philology, 225-233

Комисија сматра да др Ивана Трбојевић Милошевић испуњава све услове за ментора ове докторске дисертације из области контрастивне социопрагматике.

VI - ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ

1. Формулација наслова тезе :

Модална значења средстава за изражавање футуралности у енглеском и српском језику

2. Комисија закључује да је радни назив тезе прикладан и да добро репрезентује суштину предложене теме истраживања.

3. Предмет истраживања

Основни предмет истраживања представља анализа глаголских структура којима се у енглеском и српском језику указује на догађај, радњу или стање које ће се одиграти након тренутка говора. У том смислу предмет рада је један сегмент граматичког система наведених језика при чему ће се сходно теми рада, граматичка категорија глаголског времена у раду посматрати као семантичка, односно појмовна категорија. Према се у раду испитује значење што указује на семантичку анализу, због природе средстава, анализа мора заћи и у домен прагматике и базираће се на типовима модалних значења која средства изражавају. Различита истраживања спроведена у оквиру типологије језика указују на блиску повезаност категорија глаголског времена, аспекта и модалности у већини језика. Глаголским временом се често изражава много више осим просте темпоралности, стога разматрање семантике глаголског времена најчешће отпочиње уношењем квалификација и прављењем разлика између њихових основних/темпоралних/примарних значења која важе на општем плану и нетемпоралних/секундарних, често модалних, значења. Уз изражавање субјективног става семантика глаголског времена обухвата и изражавање нереалности. Још је Lyons посматрао глаголско време као један од типова модалности, односно као граматикализацију епистемичке модалности (1977: 819-822), а та је идеја даље развијена у оквирима формалне семантике и когнитивне лингвистике.

Веза између глаголског времена и модалности најизразитија је у случају будућег времена, односно футура. Тешко да је могуће говорити о неком будућем догађају, а да се при том исказу не дода семантички садржај који осликава говорников однос према том догађају. Према томе, искази у вези будућности субјективно су модализовани јер се степен уверености говорника у реализацију пропозиционог садржаја налази у основи епистемичке модалности. Концептуалне одлике овог домена, компликована онтолошки статус будућих догађаја и когнитивни став људи узоркују специфичности које детерминишу одабир и употребу средстава за изражавање футуралности. Уколико време посматрамо са становишта фактивности, време бисмо поделили на два скупа. Прошлост је временски период који је најфактуалнији, док је будућност потенцијална. Садашњост и прошлост се могу сматрати актуализованим, односно реализованим, док је будућност увек нефактуална. Нефактуална природа будућих догађаја налази се у основи везе модалности и средстава за изражавање футуралности која се огледа и у структурама које се користе за изражавање овог темпоралног домена. Употреба модала за изражавање будућности својствена је многим језицима света (укључујући и енглески и српски језик). Повезаност средстава за изражавање футуралности и модалности огледа се на више нивоа: структуралном (морфолошко-синтаксичком), семантичком и прагматичком нивоу, као и на синхронијском о дијахронијском нивоу. На сложеност везе категорија модалности и футуралности указују и најчешће предлагани аргументи за модалну анализу ових средстава који ће у раду бити посебно размотрени.

У раду се футуралност посматра као појмовна категорија. Полазећи од тврдње Lyons-а да „футуралност никада није чисто темпорални концепт, и мора обухватати

елеменат предвиђања или неке сродне појмове“ (1977: 677), као и да „будућност не представља футуре тиме референце на исти начин на који прошлост представља паст тиме референце, било као термин у референтним граматикама или у стварној употреби футура у језицима“ (Bybee и сар., 1991: 19), рад ће се заснивати на ставу да је исказ који лоцира ситуацију у будућности увек модалан утолико што је по дефиницији нефактуалан и укључује (у различитим ступњевима) субјективне ставове о вероватноћи актуализације будуће ситуације. Наиме, своје ставове о будућим догађајима (пошто можемо само исказати тај аспект догађаја када је време након садашњег тренутка у питању) можемо изразити бројним лингвистичким средствима (свим непрошлим глаголским временима, модалима, лексичким изразима) при чему је референца на будућност одређена лингвистичким и нелингвистичким контекстом. Како би се понудио опис и анализа средства полази се од тога да у основи семантичког принципа лингвистичког категорисања налазимо различите когнитивне процесе, а специфичан когнитивни, онтолошки и епистемолошки статус футуралности доводи до тога да овај домен никако не можемо посматрати само као темпорални домен већ као домен чији семантички садржај обухвата модалне компоненте значења.

Услед сличних појмовних обележја и сродних појмова којима се могу одредити, категорија футуралности сматра се функционално и семантички блиском категорији модалности која као таква мора имати свој специфичан лингвистички израз. Овакав поглед намеће описивање семантичких компоненти средства у терминима модалних концепата и појмовима, као и приступ одређењу категорије футуралности на начин на који је близак одређењу категорије модалности.

Као семантичко-прагматичка обележја исказа за изражавање футуралности у раду ће бити издвојена следећа:

- Нефактуалност и неасертивност
- Модална значења срдаста за изражавање футуралности (епистемичко и волитивно значење)
- Опредељење говорника или субјекта исказа према пропозиционом садржају
- Илокуциони потенцијал

Проучавање изражавања времена представља једну од важнијих тема у историји истраживања језика, а две граматичке категорије које су блиско повезане са временом, глаголско време и аспект проучавају се барем од времена античких Грка. У оквиру испитивања темпоралности средства за изражавање футуралности услед специфичности овог темпоралног домена, наметнула су се као једна од често изучаваних области, поготову у англистичкој литератури. Лингвистичка истраживања су углавном фокусирана на трагање за одговором на нека од следећих питања: да ли постоји будуће глаголско време; којим лингвистичким средствима се изражава футуралност; које су путање развој тих средстава; која су значења средстава и које су разлике у њиховој употреби. Од када су логичари указали на повезаност модалности и футуралности, лингвистичка истраживања се све више баве испитивањем модалног карактера средстава што је довело до дебате о томе да ли је у лингвистичкој теорији категорију која указује на време након садашњег тренутка оправдано називати глаголским временом, и да ли се футур може разликовати од модалности. Приступи и главни закључци радова који се појављују последњих деценија указују да се ова дебата ни не приближава крају, поготову када је у питању енглески језик и статус глагола WILL. Све су бројнији радови у којима аутори подржавају анализу овог глагола као обележивача футура (у чему је можда најизричитiji британски лингвиста

Salkie 2010, а, б) истовремено одбацујући доприносе претходних истраживања.

Док се све чешће средства за изражавање футуралности испитују као модална у различитим језицима света (нпр. Celle, 2005 у француском језику; Tonhauser, 2009 у парагвајском гварани језику; Mari, 2009 у италијанском језику) у литератури о српском језику говори се само о модалној употреби футура без упуштања у разматрања о оправданости статуса овог глаголског времена.

Комисија закључује да је предложени предмет истраживања својом сложености, актуелношћу и значајем у областима дисертације.

4. Библиографија прелиминарних истраживања

Кандидат је приложио библиографију од библиографских јединица релевантних за истраживање. Овде наводимо јединице најзначајније за истраживање:

Berglund, Y. (1997). Future in present-day English: Corpus-based evidence on the rivalry of expressions. *ICAME Journal*, no 21. pp. 7-19

Binnick, R. I. (1991). *Time and the Verb A Guide to Tense and Aspect*. New York Oxford: Oxford University Press.

Bybee, J. & Dahl, Ö. (1989). "The creation of tense and aspect systems in the languages of the World". *Studies in Language* 13 (1), 51–103.

Bybee, J., Perkins, R. & Pagliuca, W. (1991). Back to the future. In: Elizabeth C. Traugott & Bernd Heine (eds., 1991), *Approaches to grammaticalization: Focus on types of grammatical markers*. Vol. II. Paul Benjamins Publishing Company: Amsterdam, Philadelphia. pp.17-59.

Bybee, J. L., & Fleischman, S. (1995). Modality in grammar and discourse: An introductory essay. In J. L. Bybee & S. Fleischman (Eds.), *Modality in grammar and discourse*. Amsterdam and Philadelphia: John Benjamins. pp. 1-14.

Bybee J., R. Perkins & W. Pagliuca (1994). *The evolution of grammar: Tense, aspect and modality in the languages of the world*. Chicago: the University of Chicago Press.

Dahl, Ö. (1985). *Tense and Aspect Systems*. Oxford: Basil Blackwell.

Dahl, Ö. (2000). The grammar of future time reference in European languages. In *Tense and Aspect in the Languages of Europe*, ed. Östen Dahl. Berlin: Mouton de Gruyter. pp. 309-328.

Comrie, B.(1976). *Aspect: an introduction to the study of verbal aspect and related problems*. Cambridge: Cambridge University Press

Comrie, B. (1989). *Tense*, Cambridge: Cambridge University Press.

Curme, G. O. (1913). Has English a Future Tense?. *The Journal of English and Germanic Philology*, Vol. 12, No. 4. pp. 515-539.

Davidson-Nielsen, N. (1990). *Tense and Mood in English: a comparison with Danish*. Berlin: Mouton de Gruyter.

- Declerck, R., S. Reed & B. Capelle (2006). *The Grammar of the English Tense System: A Comprehensive Analysis*. Berlin and New York: Mouton de Gruyter.
- Facchinetti, R. (1998). Expressions of Futurity in British Caribbean Creole. *ICAME Journal* 22. pp.7-22.
- Haegeman, L. (1989). Be Going to and Will: A Pragmatic Account. in *Journal of Linguistics*, Vol. 25, No. 2. pp. 291-317.
- Huddleston, R., G. K. Pullum (2002). *The Cambridge Grammar of the English Language*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Jaszcolt, K.M. (2005). The Modality of the Future: A Default-Semantics Account. www.cus.cam.ac.uk (5.3.2009.)
- Jespersen, O. (1924). *The philosophy of grammar*. London: Allen and Unwin.
- Langacker, R. W. (2008). *Cognitive Grammar: A Basic Introduction*. Oxford: Oxford University Press.
- Lyons, J. (1977). *Semantics*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Palmer, F. R. (1986). *Mood and modality*. Cambridge, New York, etc.: Cambridge University Press.
- Palmer, F. R. (2001). *Mood and Modality* (2nd ed.). Cambridge and New York: Cambridge University Press.
- Quirk, R., Greenbaum, S., Leech, G. and Svartvik, J. (1985). *A Comprehensive Grammar of the English Language*. London and New York: Longman Group Limited
- Salkie, R. (2010a). Will: Tense or modal or both?. *English Language and Linguistics*, 14. pp. 187-215.
- Salkie, R. (2010b). Facing the future together: French and English in contrast. <http://dx.doi.org/10.1051/cmlf/2010157> (23.8.2011.)
- Ullan, R. (1978). The Nature of Future Tense. In: Joseph H. Greenberg (ed.), *Universals of human language*. Vol III. Stanford University Press: Stanford, CA, pp. 85-120.

5. Циљеви истраживања:

Циљеви

Примарни циљ истраживања представља одређивање средстава које говорници енглеског и српског језика употребљавају при говорењу о будућим догађајима, ситуацијама, радњама, као и описивање модалних значења тих средстава. Описивање значења подразумева навођење и класификовање типова модалних значења у реалним контекстима употребе средстава. С обзиром да рад представља контрастивно истраживање, други циљ рада је да се контрастивном методом одреде контрасти, сличности и разлике међу модалним значењима средстава којима се футуралност у наведеним језицима изражава. Један од циљева рада представља и расветљавање природе односа модалности и глаголског времена којим се указује на будућност.

Хипотезе

Основне тврдње које указују на посебан статус средстава за изражавање футуралности од

којих ће се поћи у раду су:

- Будуће глаголско време није морфолошки обележено ни у енглеском ни у српском језику; наведени језици не поседују граматички облик чија је једина функција изражавање будућности; док постоје јасно одређена граматичка времена у оба језика за изражавање не-футуралности, не постоје дистинктивни будућа глаголска времена.
- У оба језика будућност се изражава модалним, или полумодалним глаголима који имају синтаксичке и семантичке карактеристике као и остали модали, при чему и остали модали могу служити за указивање на будућност.
- Глагол WILL у енглеском језику и глагол ХТЕТИ у српском језику, као и остала средства за изражавање футуралности, имају и друге употребе осим указивања на будућност.
- У оба језика постоји више средстава којима се може указивати на период након садашњег тренутка.

Футуралност као појмовна категорија у раду се посматра као категорија која заузима област преклапања категорија модалности и темпоралности и обухвата недовољно јасно одређен скуп средстава којима се може реферирати на будуће време, а која се одликују скупом семантичко-прагматичких обележја:

- као критеријумско обележје имају истицање нефактуалности ситуације исказане пропозицијом;
- говорницима служе за изражавање става према очекиваном будућем догађају, те се могу разматрати у односу на изражавање субјективног опредељење према пропозиционом садржају;
- у различитом степену испољавају модална значења која се могу сместити на градијенту што омогућава да се при анализи ових средстава као инструментална средства користе централни појмови којима се одређује домен категорије модалности, као и њени поддомени;
- ова средства прототипично поседују одређену илокуциону снагу те се могу интерпретирати као одређени илокуциони чинови.

Полазећи од тврдње Lyons-а да „футуралност никада није чисто темпорални концепт и да мора обухватати елеменат предвиђања или неке сродне појмове“ (1977: 677), рад ће се заснивати на ставу да је исказ који лоцира ситуацију у будућности увек модалан утолико што је по дефиницији нефактуалан и укључује (у различитој мери) субјективне ставове о вероватноћи актуализацији будућег догађаја. Сходно томе, семантика средстава за изражавање футуралности најбоље се може описати ослањањем на модалне концепте који се налазе у њиховој основи и узрокују семантичке дистинкције. Модални појам „не још увек фактуалан у датом времену“ (све што тек треба да се актуализује није још увек чињеница у времену *t*) и субјективност (субјективни став или уверење говорника) присутни у одређеној мери у свим исказима у вези будућности, указују да увек постоји елеменат епистемичке модалности у значењима исказа у вези будућности. На основу тога могу се издвојити следећа семантичко-прагматичка обележја исказа за изражавање футуралности:

- Нефактуалност и неасертивност
- Модална значења средстава за изражавање футуралности (епистемичко и волитивно значење)

- Опредељење говорника или субјекта исказа према пропозиционом садржају
- Илокуциони потенцијал

6. Очекивани резултати

Од истраживања се очекује да пружи одговоре на следећа питања: којим се средствима изражава футуралност у енглеском и српском језику, да ли говорници оба језика на располагању имају исте врсте лингвистичких израза, која су модална значења присутна при употреби тих средстава, шта детерминише одабир одређеног средства од стране говорника, које су семантичке и прагматичке сличности и разлике средстава при изражавању футуралности у та два језика.

Очекује се да спроведено истраживање има као теоријски, тако и практични значај. Таксономијски опис значења средстава и спроведена контрастивна анализа, допринеће, макар и делимично, бољем познавању система контрастираних језика, а резултати истраживања могу имати примену у настави енглеског и српског језика, као и приликом превођења с једног језика на други. Очекује се да ће резултати бити применљиви у наставној пракси и користити ученицима приликом усвајања знања о изражавању будућности са чим често имају проблем.

Од истраживања се очекује да истражи и пружи доследан и систематичан опис везе категорија моданости и футуралности, као и да пружи исцрпан опис средстава за изражавање футуралности у енглеском и српском језику укључујући и изразе који су ређе привлачили пажњу стручњака. Осим тога, резултати ће пружити корисне увиде у вези специфичности унутар поређених језика, поготову у вези граматичких система чиме је могуће попунити и неке празнине које постоје у досадашњим истраживањима ове области поготову у српском језику. Осим што ће резултати истраживања допринети и описивању опште граматике испитиваних језика, пружиће и могућност ширег сагледавања типолошких карактеристика. Очекује се да ће истраживање указати да су средства за изражавање футуралности у енглеском и српском језику део модалног система што је у складу са истраживањима у области филозофије језика.

7. План рада

Рад ће се састојати од пет делова. Први део рада биће посвећен уводним разматрањима. Фокус другог дела рада представљаће одређење појмовне категорије футуралности. Како би се одредила, неопходно је кренути од разматрања формалних категорија у функцији изражавања темпоралности и модалности и њиховог сложеног односа који је најизразитији у случају изражавања будућности. Посебна пажња биће посвећена базичним семантичким и прагматичким концептима и појмовима (иреалису, асертивности, субјективности, фактуалности) који представљају основ модалне семантике средстава за изражавање футуралности. У трећем делу рада биће наведена, описана и категорисана значења средстава за изражавање футуралности у енглеском језику у складу са преходно одређеним параметрима на којима се анализа исказа заснива (нефактуалност и неасертивност, модална значења средстава, опредељење говорника или субјекта према пропозиционом садржају, илоклуциони потенцијал). Четврти део рада биће посвећен средствима у српском језику. У наредном делу рада резултати испитивања средстава у ова два језика биће упоређени, а резултати анализе биће приказани у закључку.

8. Методе истраживања

Теоријска разматрања биће заснована на конкретном језичком материјалу. За потребе истраживања биће сачињени корпуси језичке грађе енглеског и српског језика. Корпусе ће чинити естраховани примери три језичка жанра, писаних текстова, новинских текстова и исказа из разговора, који садрже најмање 80000 корпусних речи. За корпусе оба језика примери ће бити естраховани из већ постојећих корпуса. За енглески језик користиће се корпус британског енглеског језика, доступан путем интерента, који је сачинио професор Марк Дејвис - BYU-BNC корпус који садржи 100 милиона речи са примерима из различитих жанрова, а који заправо представља део обимнијег корпуса British National Corpus. Претрагом овог корпуса биће добијени примери употребе у оквиру ширег лексичког контекста који је често одлучујући при одређивању типа модалног значења. Као извор примера употребе средстава у српском језику користиће се Корпус савременог српског језика који су сачинили професори Душко Витас и Милош Утвић на Математичком факултету Универзитета у Београду.

Корпус дисертације чиниће примери добијени претрагом наведених корпуса на основу дистинктивних обележја исказа. При креирању корпуса у обзир неће бити узимани примери у којима је средство за изражавање футуралности употребљено у клаузи условне реченице или у оквиру временске реченице у сложеној. На корпусу дисертације примениће се квалитативна и квантитативна анализа. Квантитативна анализа ће за резултат имати добијање података у вези учесталости појављивања сваког средства, као и учесталост испољавања типа модалног значења.

VII - ЗАКЉУЧАК СА ОБРАЗЛОЖЕНОМ ОЦЕНОМ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ, КАНДИДАТА И МЕНТОРА

На основу наведених података о кандидату, Комисија констатује да је мр Александра Радовановић подобра за израду докторске дисертације.

На основу постављених циљева и очекиваних резултата, Комисија констатује да је

предложена тема подобна за израду докторске дисертације у области контрастивне лингвистике.

На основу наведених података о предложеном ментору, Комисија констатује да је др Ивана Трбојевић Милошевић подобна за ментора предложене докторске дисертације.

На основу изнетог, Комисија предлаже Наставно-научном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду да донесе позитивне оцене о подобности кандидата мр и предложене теме докторске дисертације “Модална значења средстава за изражавање футуралности у енглеском и српском језику “ а да се за ментора именује др Ивана Трбојевић Милошевић.

Потписи чланова Комисије:

1. _____

2. _____

3. _____